

Sygn. akt II Cz 44/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska – Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku

wierzyciela (...) **Bank S.A. w W.**

z udziałem

dłużnika **T. M. (1)**

o **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 28 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt V Co 1007/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 44/14

UZASADNIENIE

Dłużnik T. M. (1) wniósł skargę na czynności Komornika Sądowego T. M. (2) działającego przy Sądzie Rejonowym w S., polegające na ustaleniu kosztów zastępstwa wierzyciela przez pełnomocnika będącego adwokatem oraz kosztów postępowania egzekucyjnego w postanowieniu z dnia 6 maja 2013r. w sprawie Km 1975/12.

W odpowiedzi na skargę Komornik uwzględnił ją w części poprzez obniżenie kosztów zastępstwa adwokackiego do wysokości wskazanej przez dłużnika.

Postanowieniem z dnia 28 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt V Co 1007/13, Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle nad Notecią umorzył postępowanie skargowe w przedmiocie kosztów zastępstwa przyznanych wierzycielowi (pkt 1) oraz oddalił skargę w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego (pkt 2).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że umorzenie postępowania w części wynikało z faktu obniżenia przez Komornika wysokości przyznanego pełnomocnikowi wierzyciela wynagrodzenia do kwoty podanej przez dłużnika. Z kolei oddalenie skargi w pozostałej części spowodowane było tym, że dłużnik dokonał spłaty zadłużenia dopiero po zawiadomieniu go o wszczęciu egzekucji, tak więc Komornik był uprawniony do pobrania opłaty w wysokości 5%

wartości świadczenia spłaconego bezpośrednio wierzycielowi (art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, t.j. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm., dalej: ustawa; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2009 r. w sprawie III CZP 82/09). Natomiast pobranie opłaty na podstawie art. 53a ustawy wynikało z faktu, iż wierzyciel zlecił Komornikowi poszukiwanie majątku dłużnika w trybie art. 797¹ k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożył dłużnik, wnosząc o jego zmianę poprzez nieobciążanie go żadnymi kosztami postępowania egzekucyjnego, bądź też jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Skarżący argumentował, że co prawda dokonał spłaty zadłużenia po wszczęciu egzekucji, jednakże zachował termin uzgodniony z wierzycielem. Ponadto zakwestionował konieczność poszukiwania przez Komornika jego majątku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie jest zasadne. Zgodnie z art. 49 ust. 2 zd. 1 w/w ustawy, w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Sąd Okręgowy podzielił w tym względzie stanowisko przedstawione przez Sąd Rejonowy i prezentowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że na podstawie przywołanego przepisu Komornik pobiera opłatę również w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji.

Odnosząc się natomiast do kwestii poszukiwania majątku dłużnika przez Komornika, wskazać należy, że warunkiem ustalenia opłaty przewidzianej w art. 53a ustawy jest zlecenie przez wierzyciela poszukiwania majątku w trybie art. 797¹ k.p.c. oraz pobranie opłaty stałej w wysokości 2% przeciętnego wynagrodzenia. Obie przesłanki w rozpoznawanej sprawie zostały spełnione. Żądanie poszukiwania majątku zostało sformułowane wprost we wniosku o wszczęcie egzekucji, zaś opłata, o której mowa powyżej została pobrana od wierzyciela na podstawie wezwania Komornika z dnia 2 sierpnia 2012 r. i zaksięgowana w dniu 20 sierpnia 2012 r. Ponadto Komornik rzeczywiście poszukiwał majątku dłużnika, wskutek czego ustalił, że ten jest właścicielem nieruchomości oraz że otrzymuje świadczenie rentowe z ZUS.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd odwoławczy oddalił zażalenie dłużnika, jako nieuzasadnione (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i z art. 13 § 2 k.p.c.).